

عنوان مقاله:

بررسی نقش کیفیت ارتباط زوجین در پیش بینی احساس تنهایی

محل انتشار:

دوفصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده، دوره 3، شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مژگان پاتو - دانشجوی دکتری روانشناسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

فرشته حقیقت - دانشجوی دکتری روانشناسی، دانشگاه تربیت مدرس

حمیدرضا حسن آبادی - استادیار روانشناسی تربیتی، دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی تاثیر کیفیت ارتباط زوجین در پیش بینی احساس تنهایی در میان دانشجویان متاهل می باشد. روش: این پژوهش مقطعی- توصیفی و از نوع همبستگی می باشد. نمونه پژوهش مشتمل بر ۱۹۶ نفر (۱۱۴ زن و ۸۰ مرد)، است که به شیوه تصادفی طبقاتی از خوابگاههای متاهلین دانشگاههای تهران انتخاب شدند و به پرسشنامههای مقیاس کوتاه تنهایی اجتماعی و هیجانی بزرگسالان SELSA-S و کیفیت ارتباط زوجین پاسخ دادند. تجزیه و تحلیل دادهها با استفاده از روشهای آماری همبستگی، رگرسیون و آزمون t صورت گرفت. یافته ها: نتایج نشان داد بین کیفیت ارتباط زوجین و سه خرده مقیاس احساس تنهایی، رابطه منفی و معناداری وجود دارد و کیفیت ارتباط میتواند ۲۷ درصد از واریانس مربوط به خرده مقیاس تنهایی رمانتیک، ۱۷ درصد از واریانس تنهایی خانوادگی و ۸ درصد واریانس تنهایی اجتماعی را تبیین کند. در کیفیت ارتباط زوجین، تفاوت معناداری بین گروه زنان و مردان مشاهده نشد، اما در خرده مقیاس های احساس تنهایی، زنان در خرده مقیاس تنهایی رمانتیک میانگین معنادار بالاتری داشتند. نتیجه گیری: با توجه به این یافتهها می توان نتیجه گرفت که کیفیت ارتباط زوجین میتواند در احساس تنهایی آنها نقش داشته باشد. بنابراین در انجام مداخله های مربوط به خانواده، تقویت و بهبود کیفیت ارتباط زوجین به عنوان روش مناسبی برای کاهش احساس تنهایی و عواطف منفی و افزایش شادکامی و سلامت روان شناختی پیشنهاد میگردد.

کلمات کلیدی:

کیفیت ارتباط زوجین، تنهایی خانوادگی، تنهایی اجتماعی، تنهایی رمانتیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1302261>

